

Lovforſlaget ſom vedtaget i Folketinget ved eneſte Behandling findes i Tillæg C. Udvalgets Erklæring i Tillæg B.

Uden for Udvalgets Erklæring var intet Vædringsforſlag ſtillet.

Formanden: Hverken Forſlaget eller Udvalgets Erklæring have foreligget i den Tid, ſom Forretningsordenen under almindelige Forhold kræver; men jeg betvivler ikke, at man ønsker, at vi foretage Sagen ſaa hurtigt ſom muligt, alſaa i Dag (Ophold). Sagen kan alſaa nyde Fremme.

Der er jo ſtillet et Vædringsforſlag om en hel ny Affattelse af Finanslovsforſlaget, og efter den ſædvanlige Regel for eneſte Behandling er det Vædringsforſlaget, der nu alene foreligger til Forhandling. Naar det har fundet ſin Afgørelſe, vil Lovforſlaget i ſin endelige Stilleſe komme til Forhandling. — Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Steffenſen): Som ærede Medlemmer ville have ſet af den om- delte Erklæring, har Udvalget delt ſig i et Flertal og de ſamme 3 Mindretal ſom ved anden Behandling. Flertallet har ikke fundet Anledning til paa det nærværende Standpunkt at optage en Forhandling mellem Rigsdagens 2 Afdelinger om Uoverensstemmelſerne i det foreliggende Forſlag, men have indſtrænket ſig til at foreſlaa at føre Forſlaget tilbage igen til den Affattelse, ſom det ſik ved 3dje Behandling i dette Ting. Da det Vædringsforſlag, der er ſtillet i ſaa Henſeende, ikke indeholder noget nyt, kan jeg indſtrænke mig til at anbefale det høje Ting at ſtemme for dette Forſlag.

Th. Nielsen: Der er ikke, ſiden vi ſidſt havde denne Sag til Behandling og heller ikke i den Forhandling, ſom i Gaar foregik i Folketinget, fremkommet noget, der giver Mindretallet her Anledning til at indtage et andet Standpunkt end ſidſt. Jeg vil derfor kun udtale, at baade til de foreſlaaede Vædringer og til Sagen i ſin Almindelighed er Mindretallets Stilling den ſamme ſom ſidſt, og vor Afſtemning vil derfor ogſaa falde ſammen dermed.

Madsen-Mygdal: Heller ikke jeg ſkal paa dette Trin af Sagen give Anledning til nogen yderligere Debat. Jeg ſkal blot indſtrænke mig til at ſige, ſom jeg i Erklæringen over det Forſlag til Finanslov, ſom blev overſendt til os fra Folketinget, har udtalt, at jeg agter at ſtemme imod Vedtagelſen af Flertallets Vædringsforſlag.

Jeg mener, at min Stilling til dette Vædringsforſlag er tilſtrækkelig bekendt fra tidligere Forhandlinger, og jeg finder ingen ſom helſt Anledning til videre at komme ind paa mine Grunde for denne Afſtemning.

Casperſen: Med Henſyn til denne vigtige Sag, ſom er til eneſte Behandling i Dag, ſkal jeg tillade mig at fremføre et Par Bemærkninger, der dog ikke ſkulle blive langvarige. Det er aabenbart en Handel, der ſkal ſte. Der er jo ikke en her i Salen, ſom tror, at Landſtingsflertallets Finanslov bliver den endelige, ej heller er der nogen i Folketinget, der tror, at Folketingets Finanslov bliver det afgørende tilſidſt; der ſkal alſaa handles, handles ikke alene om ſelve Finansloven, men maatte ogſaa om andre Forhold vedrørende hele vort konſtitutionelle Liv og om andre Love. Naar man nu ſer med Miſtro paa de handlende Parter, og naar man ſtaar uden for de handelendes Rækker, ſaa bliver ens Stilling ſelvfølgelig afventende. Det er jo Sagen, at af de to Grupper, ſom ſkulle handle om denne Finanslov eller høge at komme overens om denne, er det ene Parti mine og mine Venners politiffe Modſtandere, ſom det har været i mange Aar, og deres Syn paa Grundloven og dens Betydning er et helt andet end mit, medens det andet Parti, ſom ſkal handle om den, er vore tidligere Meningsſæller, ſom efterhaanden ere glædne bort fra os og fra de Anſtuelſer, vi nære paa det Omraade. De ere efter vor Mening glædne ſaa meget over til vore politiffe Modſtandere, at de næſten ere blevne to Sjæle og een Tanke med dem. Under ſaa- danne Forhold bliver man miſtænksom; man ved ikke, hvad der handles om, man tager ſit Forbehold og afventer, hvad det muligt vil komme. Det er det, jeg ſom Medlem af Udvalget har tilladt mig at gøre i min Stilling lige over for Finansloven. Jeg kan i det hele taget ikke indſe, hvilken Fordel Vænstre har af en Finanslov, ſelv om de vigtigſte af de proviſoriſke Spørgsmaal blive indſtemte, naar vi ikke ſaa fuldſtændig betryggende Garanti for, at ſligt ikke mere kan finde Sted. Jeg kan godt forſtaa, at Højre er glad ved en ſaadan Finanslov. Baade i Miniſteriets og Højres Sjæle betragtes den ſom Decharge for, hvad Miniſteriet har gjort, den betragtes ſom en Anerkendte af hele det proviſoriſke Regimente, der er ført her i Landet ſiden 1885. — Men ſald vi ikke ſaa diſſe fyldeſtgørende Garantier, eller Miniſteriet ikke gaar, ſaa mener jeg: Helligere ingen Finanslov. Saa maa vi hellere ſlaas et Par Aar endnu, thi vi maa jo huſte, at